

full DOMINICAL

ALÇAR LA MIRADA

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Un en Crist, units en la missió

Estem habituats a sentir el terme DOMUND per fer referència al Diumenge Mundial de les Missions que celebra en aquest dia l'Església Catòlica. La marca DOMUND va néixer per tal de promoure un diumenge a l'any la conscienciació per part de tots els fidels de la necessitat d'ajudar a les missions amb la nostra pregària i el nostre ajut econòmic. Va ser instituït pel papa Pius XI l'any 1926, ara fa cent anys, dins de l'Obra Pontifícia per la Propagació de la Fe. Estem, doncs, de feliç aniversari!

D'aleshores ençà, els cristians de les nostres esglésies expressem la solidaritat i fraternitat amb les esglésies més joves i amb els «missioners» que, no sense dificultats, fan present l'evangeli i l'amor de Déu en tants països del món. Actualment, s'ajuda a 1.132 diòcesis distribuïdes a Amèrica, Àfrica, Àsia i Oceania.

En el fons, estem portant a la pràctica el mandat missioner del Senyor de fer arribar el que Ell ens ha ensenyat fins als confins del món; perquè el missatge de l'evangeli, la bona nova que Déu ens estima i ens ha fet fills seus, és destinat a tots. I això ens compromet d'una determinada manera, ajudant i promovent la Vida de Déu especialment entre els més necessitats i febles del món. Aquesta és la finalitat de l'obra missional de propagació de la fe, de la qual també cadascú de nosaltres en formem part.

L'Església existeix per evangelitzar, recordava sant Pau VI, i aquesta és la missió que

tots tenim com a cristians. Anunciar Crist és una de les orientacions que es proposen a la diòcesi per aquest curs 2026-2027. I aquesta proposta la portem a la pràctica allà on som, a les parròquies, moviments i institucions, fermentant els ambients en els quals ens movem, en la família, en el treball, amb els amics, etc. Però se'ns convida a alçar la mirada i anar més enllà, perquè també som corresponsables en aquest anunci a tot el món, especialment allà on les dificultats són més grans i allà on els missioners molt sovint es juguen

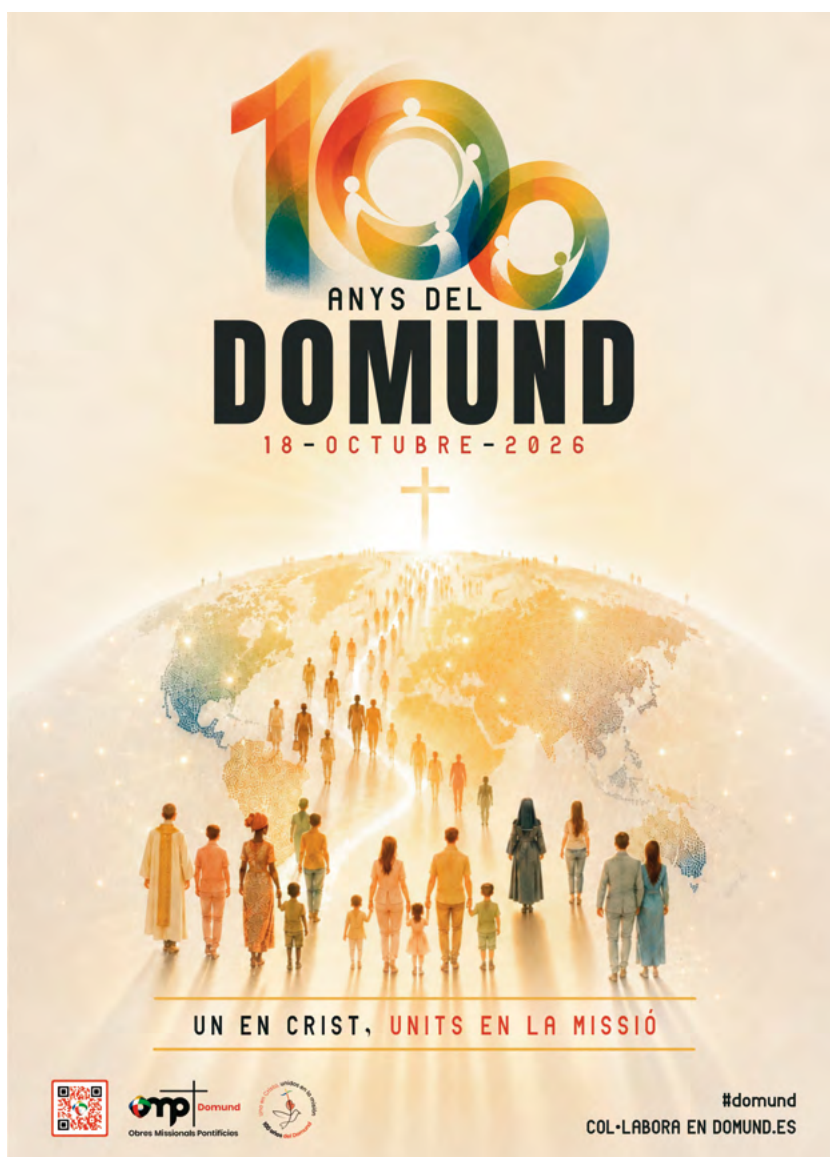
la vida per viure aquesta missió.

Per això aquesta jornada ens ajuda també a nosaltres. El DOMUND es proposa revifar i impulsar l'esperit missioner de tots els cristians, siguem on siguem, perquè en altres llocs del món hi ha cristians, ja siguin preveres, religiosos, laics, i fins i tot famílies, que hi dediquen la seva vida i això ens és un estímulo.

Ens ajuda a ser més conscients i sentir-nos-hi col·laboradors en la distància, amb la nostra pregària principalment, però també amb l'ajut econòmic amb les col·lectes i campanyes que s'organitzen per sostenir les obres evangelitzadores que es duen a terme. Finalment, també aquesta jornada vol ajudar a promoure les vocacions missioneres.

El nostre país i les nostres comunitats han estat i són font de moltes vocacions per les missions de preveres, de religiosos, de laics i de matrimonis. És una crida que fa el Senyor i que hem de saber acollir.

El lema de la jornada d'enguany, «Un en Crist, units en la missió», és prou significatiu. Només units a Crist podem rebre el seu amor, com les sarments empeltades al cep, i juntament amb això l'impuls missioner necessari per viure i transmetre la nostra fe, perquè estem units en la mateixa missió de Jesucrist amb tota l'Església.

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Amor per l'Obra

JACK VALERO

En Jack Valero, que va fundar el projecte *Catholic Voices*, acaba de publicar *El Opus Dei sin filtros. Por qué me hice de la Obra* (Ed. Almuzara), un llibre que reuneix una vintena de testimonis que ofereixen «un retrat humà, proper i sorprenent de l'Obra». En Jack és actualment el director de l'Oficina de Comunicació de l'Opus Dei al Regne Unit.

Què et va empènyer a entrar a formar part de l'Obra?

Quan tenia 15 anys vaig participar en una reunió amb sant Josep-Maria Escrivà; érem uns cent joves i em va impressionar profundament el que va dir: estava davant una persona per a qui Déu era absolutament real. Aquella mitja hora em va deixar una empremta que va romandre en mi. Quan més endavant em vaig plantejar la meua vocació, el record d'aquella reunió va ser decisiu. Vaig entendre que Déu m'estimava amb bogeria i que la meua vida era santificar-me estimant-lo en la meua vida ordinària.

Què et captiva de l'Opus Dei?

El que continua cridant-me l'atenció de l'Opus Dei és aquesta crida de Déu enmig del món. Treballo cada dia fent el mateix i me n'adono que Déu està molt interessat en el que faig, perquè m'estima amb bogeria. Aleshores, tot adquireix una llum i una gràcia extraordinàries. El més petit vessa amb la gràcia de Déu.

En el llibre relates històries personals. Quina és la seva característica comuna?

No tenen en comú una professió, una procedència social o geogràfica. Tampoc comparteixen una sensibilitat política, ni una forma de ser. En el llibre apareixen persones molt diverses. No hi ha un motlle humà del membre de l'Opus Dei. El que sí que apareix sempre és una crida que il·lumina el que ja tenien al davant. Déu no els demana que abandonin la seva vida, sinó que la visquin d'una altra manera.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

La pau comença en el cor

Vivim envoltats de notícies de guerra. Cada dia veiem imatges de ciutats destruïdes, famílies que fugen, infants que pateixen i pobles enfrontats. La violència sembla haver-se convertit en un paisatge quotidià i, a poc a poc, correm el risc d'acostumar-nos-hi. Tanmateix, un cristià mai no pot acostumar-se al sofriment dels altres.

Fa uns dies, el papa Lleó XIV va tornar a alçar la veu per demanar la pau. No va parlar només dels grans conflictes del món; va recordar que la pau és un do de Déu que ha d'obrir-se camí allà on hi ha fronteres, discriminacions i cors tancats. L'Església no pot resignar-se a la guerra ni perdre l'esperança de la reconciliació.

Jesús és anomenat pel profeta Isaïes Príncep de la Pau. I, després de la resurrecció, les seves primeres paraules als deixebles van ser: «La pau sigui amb vosaltres». No els va oferir una pau entesa com l'absència de problemes, sinó la pau que neix de saber-nos estimats per Déu i que té força per vèncer la por, l'odi i la venjança. És la pau que el món no pot donar.

De vegades pensem que la pau depèn únicament dels governs o de les negociacions internacionals. Són necessà-

ries, sens dubte, però l'Evangeli ens recorda que les guerres també neixen en el cor humà. Una paraula feridora, un ressentiment que no es perdona, una família dividida, una comunitat enfrontada... Tot això és terreny on la pau es trenca. Per això Jesús ens convida a ser artesans de pau en la vida quotidiana.

La nostra ciutat de Barcelona, tan diversa i oberta al món, també necessita sembradors de pau. Pau entre generacions, entre cultures, en les famílies, en els llocs de treball i en les nostres paròquies. La pau es construeix escoltant abans de jutjar, estenent la mà abans que aixecant un mur, buscant la trobada abans que la confrontació.

El papa Lleó XIV ens demana que no deixem d'esperar. La pau no és ingenuïtat; és una tasca cristiana. Cada Eucaristia ens fa pregar: «Doneu-nos la pau». Abans de combregar ens donem un gest de pau com a compromís de viure reconciliats. Potser el primer pas per canviar el món sigui preguntar-nos avui: a qui puc portar una mica de la pau de Crist? Perquè tota pau veritable comença en un cor que es deixa transformar per l'Evangeli.

2026, DIADA DEL DOMUND EN ELS SEUS 100 ANYS

«Un en Crist, units en la missió»

DELEGATS DIOCESANS DE MISSIONS DE CATALUNYA

Dia del «Domund», dia de la propagació de la fe, dia important en tot el món, especialment enguany que celebrem amb joia els 100 anys, des que va començar la seva missió.

Enguany se'ns presenta aquesta Diada, amb el lema que ens ha donat el papa Lleó XIV: «Un en Crist, units en la missió».

Una missió és un encàrrec a complir i no s'encomana res a ningú en qui no tinguem confiança i creguem que ho complirà.

Jesús creu en els homes i dones del món que ens diem els seus seguidors, que diem que l'estimem. I ens encarrega que transmetem la Bona Nova, que Ell va portar al món de part del Pare.

UN EN CRIST EN LA PREGÀRIA, ESTAREM TAMBÉ UNITS AMB ELL I AMB ELS GERMANS, EN LA MISSIÓ REBUDA DE JESÚS D'ANAR PER TOT EL MÓN I PREDICAR LA BONA NOVA.

Diem que tenim fe, que creiem en un Déu Creador i en el seu Fill Jesús, que ens va ensenyar a viure com a germans. I creiem en la força del seu Esperit, que ens ha d'ajudar a viure el que sabem i creiem.

Aquesta vivència de fe, que ens ha de facilitar el compliment de la missió que ens encarrega Jesús, no podem complir-la sense afegir-hi la caritat, és a dir, sense estimar. I no podem estimar, de debò,

sense veure el rostre de Jesús en el rostre de l'altre.

El «Domund» és un bon dia per recordar tots els germans missioners, que s'esforcen en terres llunyanes, per portar a terme la gran missió que demana Jesús. Porten el pa material i el pa de l'Esperit als qui viuen mancats de gairebé tot.

No podem deixar de veure els ulls de tantes persones que, en els anomenats països de missió, no disposen del més necessari i encara no coneixen Déu.

Jesús compta amb nosaltres... Som el seu cor, els seus peus i les seves mans, ara, aquí a la terra. Viure així ens farà trobar l'autèntica alegria, que Ell ens anuncia en l'Evangeli de Joan 15,11, quan ens diu: «Us he dit tot això, perquè la meua joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa».

Aportem, doncs, la nostra pregària i la nostra generosa almoïna, sobretot en aquest any que celebrem els 100 anys del «Domund», per ajudar els missioners de països llunyans, que estan complint, amb esforç, el gran desig de Jesús. I proposem-nos ser autèntics missioners allà on estiguem i amb qui compartim la nostra existència humana.

Sentir-se enviat no és escoltar o llegir quelcom que ens commou, és fer de l'Evangeli de Jesús vida en la nostra vida.

Lectures de la missa diària i santoral

12. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Ac 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.; sant Carles Acutis, venerat a la basílica de la Mercè de Barcelona.

13. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / SI 1 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dijous [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadesa.

16. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comingses.

17. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ † Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.)

[Is 45,14-6 / SI 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortal·la les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

Salm responsorial (22)

R. Viuré sempre a la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungut el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convida a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.»

Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gozemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

Salmo responsorial (22)

R. Habitaré en la casa del Señor por años sin término.

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R. Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo; / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación.

Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales.»

COMENTARI

Com un banquet de casament

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

La primera i la segona lectures d'avui comparen el cel amb un banquet —un banquet de noces—, perquè es considera que en un banquet regnen l'abundància, la germanor, l'amistat, l'alegria i la pau. A la Bíblia es compara moltes vegades el Regne del cel amb una festa de noces. És una de les metàfores preferides de Jesús per parlar-ne. El text evangèlic d'avui, els convidats rebels (Mt 22,1-14); la paràbola de les deu noies (Mt 25,1-13), i el gran sopar (Lc 14,14-24) en són bons exemples. També val la pena recordar el banquet messiànic a la muntanya de Sió (Is 25,6-8) i les noces de l'Anyell (Ap 19,7-9). Des dels profetes, Israel descriu l'alegria dels temps messiànics amb la imatge d'un banquet amb bons menjars i, sobretot, amb beguda abundant. En la mentalitat popular, la diferència entre un àpat habitual i un banquet rau precisament en l'abundància de menjar i beguda.

Una llegenda suïssa explica que a un jove arquitecte li van encarregar la construcció d'una casa enmig d'un terreny molt verd, entre un riu i una muntanya. De seguida, el terreny va semblar un abocador ple de runa i de sots d'aigua bruta. El propietari va manifestar el seu disgust i el jove arquitecte li va respondre: «Tingui paciència. A poc a poc veurà una casa bonica, enmig de la gespa, envoltada de flors».

El món és una obra de Déu. Pot semblar mal fet perquè encara és incomplet. Superar l'escàndol que els pobres siguin destinataris del Regne del cel és bàsic. Els convidats de l'Evangeli són precisament els pobres, destinataris privilegiats del Regne. L'Evangeli ens crida a superar les diferències i a construir una societat més igualitària i fraterna. Tots som convidats a col·laborar-hi.

Els convidats rebels segur que tenien un vestit de festa i, potser, més d'un! El vestit es compra i es ven; pot representar el poder, la posició o l'aparença. Però els faltava l'esperit de festa. Aquest esperit no es compra ni es ven: se'ns dona. És el do que ens mena a tots, bons i dolents, units a Jesús, a la seva creu i al Regne.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 11 d'octubre, a les 18 h. Ordenació presbiteral a la Catedral de Mn. Enrique Amat Busquets, Mn. Eduard Cameron Torra, Mn. Robert Escusa Rubio, Mn. Miquel Saló Casajuana. Es pot seguir a través del canal de YouTube de la Catedral del Sant Esperit: <https://www.youtube.com/@ParroquiaSantEsperit>

Dilluns 12 d'octubre, a les 12 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa a la Catedral amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar.

Dimecres 14 d'octubre, a les 19 h. Projectió del documental «Sense sostre» de Càritas, en el Casal Pere Quart de Sabadell.

Dijous 15 d'octubre, a les 12 h. Reunió del patronat de la Fundació Escola i Vida en el Bisbat.

Dies 16-18 d'octubre.

Trobada de rectors i formadors de seminaris a Madrid, organitzat per la CEE.

Dissabte 17 d'octubre, a les 10 h. Trobada d'in-

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

ci de curs dels mestres i professors de religió en el bisbat.

Diumenge 18 d'octubre, a les 18 h. Ordenació presbiteral a la Catedral de Mn. Ignasi Castelló Sala, Mn. Pau Ferrer Falgueras, Mn. Francisco León Romero i Mn. Fernando Vázquez-Dordero Romero. Es pot seguir a través del canal de YouTube de la Catedral del Sant Esperit: <https://www.youtube.com/@ParroquiaSantEsperit>

Notícies

Missa d'inici de curs a l'Escola parroquial Mare de Déu de Montserrat de Rubí. Dilluns 28 setembre, a la tarda, el bisbe Salvador presidí a la parròquia de Sant Pere de Rubí la Missa d'inici de curs de l'Escola parroquial Mare de Déu de Montserrat, integrada en la Fundació Escola i Vida. Parti-

ciparen membres de la titularitat, la direcció del centre, personal docent i no docent, alumnes i famílies.

Trobada d'inici del clergat de Terrassa. Més de 75 preveres i diaques han participat en la trobada d'inici de curs del clergat de la diòcesi. El bisbe Salvador ha reflexionat sobre la conversió i la reestructuració diocesana al servei de la missió evangelitzadora. La jornada ha inclòs el treball en grups, aportacions pastorals i un dinar de germanor.

23 seminaristes inicien el curs en el Seminari de Terrassa. Dimarts 29 de setembre, al vespre, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa en el Seminari de Terrassa amb motiu de l'inici del curs 2026-2027. Enguany s'han incorporat 5 nous seminaristes procedents de Montornès, Rubí, Sabadell, Sant Cugat del Vallès i Vall d'Oreix. En total inicien el curs 23 seminaristes, 8 dels quals són diaques que properament rebran l'ordenació sacerdotal. En la seva homilia, el prelat va convidar els mossens, formadors,

seminaristes i famílies a alçar la mirada.

Acte jubilar franciscà a Sabadell. El

bisbe Salvador ha participat en la Missa central de l'Any Jubilar Franciscà a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell, amb motiu dels 800 anys del trànsit del sant. En acabar la celebració, Mons. Cristau ha inaugurat l'exposició «Els guardians de la tomba de Crist», dedicada a la presència franciscana a Terra Santa.

Confirmacions. Dissabte 3 d'octubre, la parròquia Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès el Bisbe Salvador va confirmar 6 joves i adults.

ALZAR LA MIRADA

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Uno en Cristo, unidos en la misión

Estamos habituados a oír el término DOMUND para hacer referencia al Domingo Mundial de las Misiones que celebra en ese día la Iglesia Católica. La marca DOMUND nació para promover un domingo al año la concienciación por parte de todos los fieles de la necesidad de ayudar a las misiones con nuestra oración y nuestra ayuda económica. Fue instituido por el papa Pío XI en 1926, hace cien años, dentro de la Obra Pontificia por la Propagación de la Fe. ¡Estamos, pues, de feliz cumpleaños!

Desde entonces, los cristianos de nuestras iglesias expresamos la solidaridad y fraternidad con las iglesias más jóvenes y con los «misioneros» que, no sin dificultades, hacen presente el evangelio y el amor de Dios en tantos países del mundo. Actualmente se ayuda a 1.132 diócesis distribuidas en América, África, Asia y Oceanía.

En el fondo, estamos llevando a la práctica el mandato misionero del Señor de hacer llegar lo que Él nos ha enseñado hasta los confines del mundo; porque el mensaje del evangelio, la buena nueva de que Dios nos ama y nos ha hecho hijos suyos, está destinado a todos. Y esto nos

compromete de una determinada manera, ayudando y promoviendo la Vida de Dios, especialmente entre los más necesitados y débiles del mundo. Ésta es la finalidad de la obra misional de propagación de la fe, de la que también cada uno de nosotros formamos parte.

La Iglesia existe para evangelizar, recordaba san Pablo VI, y ésta es la misión que todos tenemos como cristianos. Anunciar a Cristo es una de las orientaciones que se proponen en la diócesis para este curso 2026-2027. Y esta propuesta la llevamos a la práctica allá donde estamos: en las parroquias, movimientos e instituciones; fermentando los ambientes en los que nos movemos, en la familia, en el trabajo, con los amigos, etc. Pero se nos invita a levantar la mirada e ir más allá, porque también somos corresponsables en este anuncio en todo el mundo, especialmente donde las dificultades son mayores y donde los misioneros muy a menudo se juegan la vida para vivir esta misión.

Por eso esta jornada nos ayuda también a nosotros. El DOMUND se propone reavivar e impulsar el espíritu misionero de todos los cristianos, es-

temos donde estemos, porque en otros lugares del mundo hay cristianos, ya sean presbíteros, religiosos, laicos e incluso familias, que le dedican su vida y esto nos es un estímulo. Nos ayuda a ser más conscientes y sentirnos colaboradores en la distancia, con nuestra oración principalmente, pero también con la ayuda económica con las colectas y campañas que se organizan para sostener las obras evangelizadoras que se llevan a cabo. Por último, también esta jornada quiere ayudar a promover las vocaciones misioneras. Nuestro país y nuestras comunidades han sido y son fuente de muchas vocaciones para las misiones, presbíteros, religiosos, laicos y matrimonios. Es una llamada que hace el Señor y que debemos saber acoger.

El lema de la jornada de este año, «Uno en Cristo, unidos en la misión», es significativo. Sólo unidos a Cristo podemos recibir su amor, como los sarmientos injertados en la vida, y junto con ello el impulso misionero necesario para vivir y transmitir nuestra fe, porque estamos unidos en la misma misión de Jesucristo con toda la Iglesia.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

